

HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a

U Zagrebu, 17. listopada 2018. godine

PREDSJEDNIKU
HRVATSKOG SABORA

Predmet: amandman na Konačni prijedlog zakona o obavljanju studentskih poslova, drugo čitanje, P.Z. br. 348

Na temelju članka 196., Poslovnika Hrvatskog sabora na Konačni prijedlog zakona o obavljanju studentskih poslova, drugo čitanje, P.Z. br. 348 podnosim sljedeće

A M A N D M A N E

Amandman I.: Na članak 6.

U članku 6., stavak 3. se mijenja i glasi:

„Posrednik je dužan izdati potvrdu izdavaču na njegov zahtjev o svim posredovanjima koje je za njega obavio, a u svrhu dokaza o obavljenim studentskim poslovima i stečenom iskustvu na istima. Navedena potvrda može se koristiti kao dokaz o stečenom radnom iskustvu prilikom prijave na druga zaposlenja.“

Obrazloženje

Činjenica je da se odrađeni sati i iskustvo koje se stječe obavljanjem studentskih poslova nigdje ne formalizira, ne prati i ne vrednuje, a svakako ulazi u spektar relevantnog radnog iskustva za buduće zaposlenje i dokazivanje kompetencija studenata koji taj rad obavljaju. Stoga ovim amandmanom predlažemo formaliziranje sustava praćenja studentskog rada kroz sate kao radnog iskustva – o kojemu potvrdu izdaje poslodavac, a služi kao dokaz o odrađenim poslovima i satima.

Amandman II.: Na članak 13.

U članku 13. dodaje se novi stavak 3) koji glasi:

„ 3) Izvršitelj ima pravo na naknadu za obavljanje studentskih poslova u visini 65% osnovne plaće, koja je propisana aktima poslodavca za poslove koje student obavlja, a koja ne može iznositi manje od naknade propisane člankom 12. stavkom 3. ovoga Zakona.“

Dosadašnji stavci 3) do 12) postaju stavci 4) do 13).

O b r a z l o Ź e n j e

Konačnim prijedlogom Zakona o obavljanju studentskih poslova propisuje se samo minimalna naknada za poslove koje student obavlja. S obzirom da u praksi studenti sve više postaju zamjenska radna snaga, odnosno obavljaju sve poslove koje kod poslodavca obavljaju i radnici i pri tome te poslove obavljaju sa jednakim intenzitetom i znanjem i vještinama, smatramo potrebnim osigurati studentima visinu naknade koja će se vezati uz određeni postotak osnovne plaće koja je za poslove, koje student obavlja, propisana aktima poslodavca. Time će se osigurati da u slučajevima kada student obavlja poslove u sektorima u kojima je prosječna plaća veća, da za poslove koje obavljaju kao i radnici budu više plaćeni od minimalne naknade koja im se jamči ovim Zakonom. Osim toga, vezivanjem iznosa ugovarane naknade za obavljanje studentskih poslova za određeni objektivni iznos osigurava se ugovaranje jednake naknade za iste poslove i studenticama i studentima.

Amandman III.: Na članak 13.

Članak 13. stavak 4. mijenja se i glasi:

„ Izvođač ima pravo i na naknadu putnih troškova, naknadu za topli obrok i druge naknade koje su za radnike propisane aktima naručitelja.“

O b r a z l o Ź e n j e

Konačnim prijedlogom Zakona o obavljanju studentskih poslova propisano je pravo izvršitelja (studenta) na naknadu putnih troškova, naknadu za topli obrok i druge naknade samo ako su ugovorene ugovorom za obavljanje studentskih poslova. Naime, kako bi se studenti doveli u ravnopravni položaj sa radnicima naručitelja, smatramo potrebnim izvršiteljima /studentima osigurati isplatu navedenih naknada u slučaju da su iste aktima poslodavca propisane i za radnike naručitelja. U protivnom je moguće da će radnici kod naručitelja imati pravo na topli obrok prema aktima koji obvezuju poslodavca, dok će se sa studentom ugovarati obavljanje studentskih poslova bez prava na topli obrok iako će student u jednakom trajanju i intenzitetu obavljati poslove kod naručitelja kao i njegovi radnici.

Amandman IV.: Na članak 13.

U članku 13. stavku 6) iza riječi „otkazom“ stavlja se zarez i dodaju se riječi „ ili osobno uvjetovanim otkazom“.

O b r a z l o Ź e n j e

Konačnim prijedlogom Zakona propisuje se da naručitelj posla koji je kao poslodavac poslovno uvjetovanim otkazom otkazao radniku, ne smije šest mjeseci od dana dostave odluke o otkazu ugovora o radu radniku, za tu vrstu poslova s izvođačem sklopiti ugovor o obavljanju studentskih poslova. Imajući u vidu činjenicu da poslodavci često, radi izbjegavanja primjene procedure kolektivnog zbrinjavanja viška radnika odnosno izbjegavanja primjene zabrane zapošljavanja novih radnika u slučaju poslovno uvjetovanog

otkaza ugovora o radu, izbjegavaju primjenu otkaza ugovora o radu zbog poslovno uvjetovanih razloga, predlažemo dodati i okolnost otkaza zbog osobno uvjetovanih razloga kao okolnosti zbog koje poslodavac ne smije koristiti studentski rad. Naime, činjenice je da u praksi poslodavci pribjegavaju prikrivenim otkazima zbog poslovno uvjetovanih razloga na način da koriste osobno uvjetovane razloge na kojima temelje otkaz ugovora o radu, umjesto poslovno-uvjetovane razloge, pa ako bi se u Zakonu zadržala samo okolnost poslovno uvjetovanih razloga značilo bi da se ostavlja široki prostor poslodavcima, koji su se na neki od načina koji ovim zakonom nisu propisani, riješili radnika, da koriste studentski rad, pa se time niti studentima niti radnicima ne osigurava odgovarajuća zaštita. Pri tome smatramo da zabrana zapošljavanja studenata u tim okolnostima mora biti apsolutna, te da se Zakonom ne smiju propisivati ikakve iznimke od toga pravila.

Amandman V.: Na članak 13.

U članku 13. stavak 7) briše se.

O b r a z l o ž e n j e

U članku 13. stavak 7. je propisano da ako u roku iz stavka 6. ovoga članka nastane potreba zapošljavanja zbog obavljanja istih poslova, a radnik kojem je naručitelj posla otkazao zbog poslovno uvjetovanih razloga ne prihvati sklapanje ugovora o radu, naručitelj posla može sklopiti ugovor. Iz ovakve stipulacije odredbe jasno proizlazi da su studenti zamjenska radna snaga i da obavljaju poslove koji po svojoj naravi imaju obilježja radnoga odnosa. Naime, ako kod poslodavca postoji potreba za zapošljavanjem, tada je logično da se zapošljavaju novi radnici, a ne studenti, te nije primjereno da se obveza zapošljavanja vezuje samo za radnika kojemu je poslodavac otkazao ugovor o radu, već je poslodavac obavezan navedeno radno mjesto popuniti sa nezaposlenim radnikom, umjesto studentom. Naime, Zakonom bi morala biti propisana apsolutna zabrana zapošljavanja studenata u razdoblju od 6 mjeseci od dana otkaza, te nije primjereno propisivati uvjete pod kojima je moguća iznimka od toga pravila.

Amandman VI.: Na članak 13.

U članku 13. iza stavka 11) dodaje se novi stavak 12) koji glasi:

„12) Na izvođača koji obavlja studentski posao primjenjuju se odredbe posebnog propisa o radu kojim se uređuje radno vrijeme i odmori.“

Dosadašnji stavak 12) postaje stavak 13).

O b r a z l o ž e n j e

S obzirom da se iz pojedinih odredbi Konačnog prijedloga zakona o obavljanju studentskih poslova može jasno zaključiti da je studentima dozvoljeno obavljati poslove koji po svojoj naravi imaju obilježje radnog odnosa potrebno je jasno propisati da se ograničenja iz Zakona o radu u odnosu na ukupno trajanje radnoga vremena i odmora mora propisati i u odnosu na

trajanje rada i odmora studenata. Naime, ovim Zakonom se propisuje samo pravo na stanku, međutim Zakonom nije ograničeno ukupno trajanje rada studenata u jednom danu, tjednu ili mjesecu. Također nije niti propisano koliko iznosi njihovo puno radno vrijeme, ali se uredno propisuju naknade za prekovremeni rad. Ako nije propisano ukupno trajanje punog radnog vremena (jer se ono niti propisuje ovim Zakonom niti se ovaj Zakon poziva na Zakon o radu), u tom slučaju neće biti niti moguće utvrditi broj sati prekovremenoga rada za koje se Zakonom propisuje pravo na povećanu plaću.

Predsjednik Kluba zastupnika SDP-a

Arsen Bauk